

ก. ความเป็นมาของปัญหา

เมื่อชนสองกลุ่มที่มีวัฒนธรรมและภาษาต่างกันได้มีการติดต่อกัน กลุ่มที่มีวัฒนธรรม ค้อยความเจริญกว่า จะรับเอาวัฒนธรรมและสภาพความเป็นอยู่จากกลุ่มที่มีความเจริญมากกว่า (ประจักษ์ ทรงศิลป์ 2526 : 62) ทินแดนบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยมีการติดต่อกับชาว อินเดียนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังหลักฐานที่ปรากฏเก่าแก่ที่สุด คือ ศิลากจารึกหลักที่ 23 จารึกเสมาเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจารึกขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1318 อ้างถึงพระเจ้า แผ่นดินแห่งกรุงศรีวิชัยได้สร้างปราสาทอิฐ 3 หลังกับสถูปและเจดีย์ จารึกเป็นภาษา สันสกฤต (ชอร์ช เซเคส์ 2504 : 47)

ชอร์ช เซเคส์ได้อ้างถึงบันทึกของพระภิกษุอินังโงว่า "ในปีพ.ศ. 1214 พระ ภิกษุอินังโงได้เดินทางจากประเทศจีนมาเพื่อศึกษาไวยากรณ์สันสกฤต ณ อาณาจักรศรีวิชัย เป็นเวลา 6 เดือน ก่อนเดินทางไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยนาลันทา" (พันธ์ แพทย์รัตน์ 2523 : 2)

ทางด้านศาสนาพุทธนิกายเถรวาท นครศรีธรรมราชก็ได้เป็นศูนย์กลางของศาสนา พุทธนิกายเถรวาทมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ดังปรากฏหลักฐานในศิลากจารึกหลักที่ 1 ศิลากจารึก ห่อขุนรามคำแหง จังหวัดสุโขทัย คำนที่ 2 บรรทัดที่ 29 - 31 ว่า "มหาเถรสังฆราชปราชญ์ เรือนจบปิฎกไตร หลวกกว่าปุ่ครูในเมืองนี้ ทุกคนลูกแต่เมืองศรีธรรมราชมา" (ประชุมจารึก เล่มที่ 1 2521 : 22)

ดังนั้นผู้คนในบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีการติดต่อกับชาวอินเดียนมาตั้งแต่โบราณแล้ว และเนื่องจากชาวอินเดียนโบราณใช้ภาษา บาลี - สันสกฤต (พระยาอนุมานราชธน 2516 : 53) เมื่อคนต่างภาษากันต้องทำการ ติดต่อกันหรือมีความสัมพันธ์กันเป็นระยะเวลาอันนานจะเกิดปรากฏการณ์ทางภาษานิกหนึ่งซึ่ง เรียกว่า "การยืม" การยืม คือ การที่ภาษาหนึ่งนำเอาคำหรือลักษณะทางภาษาของอีก ภาษาหนึ่งเข้าไปใช้ในภาษาของตนเอง (วิไลวรรณ ษนิษฐานันท์ 2526 : 128)

ชาวนครศรีธรรมราชก็เช่นเดียวกัน เมื่อใดติดต่อกับชาวอินเดีย ซึ่งใช้ภาษาบาลี - สันสกฤต เป็นเวลานาน ก็ได้อืมคำภาษาบาลี - สันสกฤตมาใช้ในภาษาคำไทย ในการอืมภาษาบาลี - สันสกฤตมาใช้ในภาษานั้นก็จะไม่นำคำมาใช้โดยตรง แต่จะมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากระบบเสียงของคำอืมกับภาษาที่อืมนั้นต่างกัน (สุภาพร มากแจ้ง 2525 : 139)

วรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชส่วนมากจะเป็นวรรณกรรมเกี่ยวกับศาสนา เพราะฉะนั้นจึงได้รับอิทธิพลของภาษาบาลี - สันสกฤตมาอย่างมาก

อืมภาษาบาลี - สันสกฤตที่รับมาใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชบางส่วนก็มีเค้าของศัพท์เดิมพอที่จะสังเกตเห็นทั้งคำเสียงและคำความหมาย แต่บางส่วนจะไม่มีเค้าของศัพท์เดิมเลย คือ เสียงก็จะเปลี่ยนไปมาก และบางคำความหมายก็จะเปลี่ยนไปด้วย ดังนั้นจึงควรจะศึกษาวิเคราะห์ระบบการเปลี่ยนแปลงทั้งคำเสียงและคำความหมายของคำภาษาบาลี - สันสกฤต ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชว่า มาจากภาษาเดิมว่าอย่างไร และมีความหมายเดิมอย่างไร รวมทั้งคำเหล่านั้นได้นำมาใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างของคำเหล่านั้นที่มีอยู่ในภาษาบาลี - สันสกฤต กับคำที่ใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชและเพื่อประโยชน์ในการเข้าใจวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชอย่างแจ่มแจ้ง

ข. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางคำรูปศัพท์และความหมายจากภาษาบาลี - สันสกฤตมาเป็นคำที่ใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช

ค. ขอบเขตของการวิจัย

วรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชที่นำมาศึกษามีทั้งหมด 13 เล่ม เป็นวรรณกรรมลายมือเขียนซึ่งจัดเป็นข้อมูลปฐมภูมิ 12 เล่ม คือ

1. กายนคร จากอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม
2. พระยาขมภู จากอำเภอรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม
3. พระชาลคหันธ์ จากอำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1	เล่ม
4. มุงดูลหัทธนะนีย จากอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม
5. จิต कुमार จากอำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม

6. บุญนางวงศ์ จากอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม
7. สุทธิกรรม จากอำเภอยี่งูใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม
8. โนรา จากอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	5	เล่ม
และวรรณกรรมที่ได้รับการปริวรรตแล้วซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลหุคิยภูมิอีก	1	เล่ม
9. เจ้าเพชร จากอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	1	เล่ม

ง. วิธีดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกวรรณกรรมที่จะนำมาศึกษา
2. ศึกษาอักษรวิธีที่ใช้จารึกวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
3. เลือกศัพท์ที่มาจากภาษาบาลี - สันสกฤต ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช ที่นำมาศึกษา
4. หาความหมายของศัพท์ในข้อ 3 จากวรรณกรรมที่นำมาศึกษาและจาก พจนานุกรมทั้งพจนานุกรมภาษาถิ่น พจนานุกรมไทยและพจนานุกรมภาษาบาลี - สันสกฤต
5. เปรียบเทียบศัพท์ที่หามาได้ในข้อ 3 หังคานเสียงและความหมายกับศัพท์เหล่านั้นในภาษาบาลี - สันสกฤต จากพจนานุกรมภาษาบาลี - สันสกฤต ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
6. ศึกษาเชิงวิเคราะห์หังคานเสียงและความหมายของศัพท์ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชที่สร้างมาจากภาษาบาลี - สันสกฤต
7. สรุปผลการวิจัย

จ. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. ใ้รู้อักษรวิธีที่ใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
2. ช่วยให้รู้ความหมายของศัพท์ที่ใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
3. ทำให้รู้การเปลี่ยนแปลงหังคานเสียงและความหมายจากภาษาบาลี - สันสกฤตมาเป็นคำที่ใช้ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
4. เป็นเครื่องมือในการศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
5. เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราช ที่ได้รับการสนใจและศึกษาน้อยมาก